ויסגר יהוה בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך
התבה על פני המים: והמים גברו מאד מאד על
הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים
באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימח את כל
היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן
הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו
המים על הארץ חמשים ומאת יום: פסקא ויזכר
אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים: ויסכרו מעינת תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מן השמים: וישבו המים
מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה
חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש השביעי
בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט:
והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים:
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון
התבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא

ואגין יי׳ עלוהי במימריה: והוה
טופנא ארבעין יומין
על ארעא וסגיאו מיא וסגיאו
ונטלו ית תיבותא ואתרימת
מעל ארעא ותקיפו מיא
וסגיאו לחדא על ארעא
ומהלכא תיבותא על
אפי מיא ומיא תקיפו לחדא
לחדא על ארעא ואתחפיאו
כל טוריא רמיא די תחות
כל שמיא: חמש עשרה
אמין מלעילא תקיפו מיא
ואתחפיו טוריא ומית
כל בסרא דרחיש על
ארעא בעופא ובבעירא
ובחיתא ובכל רחשא
דרחיש על ארעא וכל
אנשא: כל די נשמת רוח
חיין באפוהי מכל די ביבשתא
מיתו: ומחא ית כל יקומא
די על אפי ארעא מאנשא
עד בעירא עד רחשא
ועד עופא דשמיא
ואתמחיאו מן ארעא
ואשתאר ברם נח ודי עמיה
בתיבותא: ותקיפו מיא על
ארעא מאה וחמשין
יומין: ודכיר יי׳ ית נח וית
כל חיתא וית כל בעירא
די עמיה בתיבותא ואעבר
יי׳ רוחא על ארעא ונחו
מיא: ואסתכרו מבועי
תהומא וכוי דשמיא
ואתכלי מטרא מן שמיא:
ותבו מיא מעל ארעא
אזלין ותיבין וחסרו מיא
מסוף מאה וחמשין יומין:
ונחת תיבותא בירחא שביעאה
בשבעת עשרה יומא לירחא
על טורי קרדו: ומיא הוו
אזלין וחסרין עד ירחא
עשיראה בעשיראה בחד
לירחא אתחזיאו רישי
טוריא: והוה מסוף ארבעין
יומין ופתח נח ית כוית
תיבותא די עבד: ושלח ית

אך הן אנו והכנסנו לעינו כלום [illegible]
אל יקום לו יעבור כל כנן: ירבו [illegible]
והיו הורגין אותו ופשוטו של מקרא [illegible]
כעגבן אן החיים וכן כל [illegible] שמקריין לשון
[illegible] הוון: [illegible] ראש [illegible]
עד [illegible] עד: [illegible] התפללו [illegible]
עבירך [illegible] עבריך: ותלך התבה
שמשוקעת במים אחת עשרה אמה
כספינה טעונה שמשוקעת מקצתה
במים. ומקראות שלפנינו יוכיחו: ויגברו
מאליהן: חמש עשרה אמה מלמעלה:
למעלה של גבה כל ההרים: ואחר שהושוו
המים לראשי ההרים: נשמת רוח חיים:
נשמה של רוח חיים: [illegible]
אשר בחרבה: ולא דגים שבים: וימח:
לשון ויפעל ואינו לשון ויפעל והוא
מגזרת ויבן ויבן. כל תיבה שסופה ה״א
כמו פנה בנה מחה קנה. כשהוא עתיד
וי״ו יו״ד משמשו נקוד בחירק ותחת היוד:
אך נח: לבד נח זהו פשוטו: ומדרש
אגדה גונח וכוהה דם מטורח הבהמות
והחיות: ויש אומ׳ שאיחר מזונות
לארי והכישו
ועליו נא׳ הן צדיק בארץ
ישולם: ויזכר אלקים: זה
השם מדת הדין
הוא ונהפכה למ׳
לרחמים על ידי תפלות
הצדיקים. ורשעתן של רשעים הופכת
מדת רחמים לדין: וירא יי׳ כי רבה רעת
האדם: ויאמר יי׳ אמחה: והיא של מדת
רחמים: וישכו: כמו כשך חמת: לשון
הנחת חמה: ויזכר אלקים את נח וגו׳: מה
זכר להן לבהמות: זכות שלא השחיתו
דרכם קודם לכן ושלא שימשו בתבה:
ויעבר רוח: רוח תנחומין והנחה עברה
לפניו על עסקי הארץ: ויסכרו מעינות:
כשנפתחו כת׳ כל מעינות וכאן אינו אומ׳
כל ששיירו מהן שיש בהן צורך לעולם כגון חמי
טבריא וכיוצא בהן: ויכלא: וימנע כמו
לא תכלא רחמיך. לא יכלה ממך: מקצה
ק״נ התחילו לחסור והוא אחד בסיון כיצד
בכ״ז בכסליו פסקו הגשמים הרי

ר׳ אליעזר [illegible]
בנו של ר׳ יוסי הגלילי
בשלשים ושתים מדות [illegible]
[illegible]
[illegible]
רם [illegible]
כך [illegible]

[illegible]
ד׳ עלוהי
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ויעבר
[illegible]

הרי ג׳ מכסליו וכ״ט מטבת ושבט ואדר
וניסן ואייר הרי ק״נ בחדש השביעי
סיון והוא שביעי לכסליו שבו פסק
גשמים: בשבעה עשר
יום: מכאן אתה למד
שהיתה התבה משוקעת
במים י״א אמה שהרי
כת׳ באחד לחדש נראו
ראשי ההרים והוא אב
שהוא עשירי לירידת
גשמים והן היו גבוהים
על ההרים ט״ו אמה
וחסרו מיום אחד
בסיון עד אחד באב

רבינו יצחק פי׳ בחד׳
השביעי לירידה סיון
חדש [illegible]
שהוצרך לפרש
לירידה [illegible]
[illegible] שמנה חדשי׳
[illegible] ירידה [illegible] יום
לחדש נחה התבה
[illegible] במרחשון
עד י״ד בסיון הרי ז׳
שלשים: מהירידה
[illegible] וי״ד
[illegible] מהחסרון [illegible]
כשכבשו [illegible]

ט״ו אמה לד׳ ימים אמה הרי
[illegible] של סיון לא חסרו אלא ד׳
אמות. ונחה התבה ליום המחרת
נמצאת שהיתה שוקעת י״א אמה במים
שעל ראשי ההרים: בעשירי נראו ראשי
ההרים: זה אב שהוא עשירי למרחשון
שהתחיל הגשם. [illegible]
[illegible]
[illegible]
שפסק הגשם [illegible]
שאתה אומר בחדש
השביעי סיון והוא
שביעי להפסקה:
[illegible]

ומן [illegible] היונה [illegible]
שישבה לה על גבי
ההרים [illegible]
בסדר עולם [illegible]
[illegible]
[illegible]
ההרים [illegible]
לחדש שבו נראו ראשי
ההרים שבו ביום [illegible]

על כרחך [illegible] אתה
אומר אלא להפסקה
שהרי לא כלו ארבעים
של גשמים עד כ״ח
בכסליו [illegible]
בסיון. ואם אתה אומר
לירידה אין זה סיון
והעשירי אי אפשר
לומר אלול לירידה
שאם אתה [illegible] להפס׳
והוא אלול אי אתה
מוצא [illegible] אחד
לחדש [illegible]
[illegible] הארץ. שהרי

[illegible] יום של [illegible]
[illegible]
[illegible] המים לחסור
[illegible]
אחד בסיון התחילו לחסור
[illegible] למעלה [illegible]
וישלח את היונה [illegible]
אותן ארבעים. [illegible]
[illegible] באחד [illegible] ואם תאמ׳
[illegible]
[illegible]
[illegible]
אי אפשר לומר כן שהרי על
כרחך מעשה היונה [illegible]
באחד באב כמו שפירשתי

שהרי מקץ ארבעים יום משנראו ראשי
ההרים שלח את הערב ועוד [illegible] יום
הוחיל בשליחות היונה [illegible]
ושנראו ההרים עד שחרבו פני האדמה
[illegible]
פני האדמה [illegible]
אותו ראשון. ואין זה אלא תשרי שה[illegible]
שהוא ראשון לבריאת עולם [illegible]
ולר׳ יהושע הוא ניסן: ויהי מקץ [illegible]
יום: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]